

suuga: "Sedda põrgo: mängi on lurrat mulle mele: aiguselö ning lahjuks läkitanud!" Ja kaks, kolm korda ütles ta wändudes, sudda ennemine föil oma piisut warta olleks ärra lautanud, kui sesuggust önnetust sullase fulles näinud. "Ja kui mul potti täis öbbe: rahha olleks, tahhaksin lahkel meeles sedda ärra anda, kui sullase wigga se läbbi fullest lähhels!" Nõnda lahhetses tüdruk sullase teotust ja aitu! Wimaks kandsid neinad aige tappa, pañid tedda sängi ja püütsid ömblisko wörguga werrejooksmit finni panna. Hints jäi lingo, ja usiustas perrerahwas sullase arëtimise jures tedda opis ärra. — Kui kas ennast üksi leidis, rõttis ta ammaстega lingo paelast finni, näris ohhelisko fatki ja pöggeneb, oh sedda önne! sealt, kus ta ni paljo piina olli lannatanud; ta läks teele ja jõudis teisel öhtul lu ingo jure tagasi. Minnes soimas ta enda ruimalust ja Reinowadderi pettust. — Agga kuñinga wibba sütüs pöllema, kui ta Hintsı önnetust kuulis; ta ähwardas ülekohtuse rebbasele mörtsula surma, laskis silmapilgul oma nõumehhed tolko astuda ja küsis nende käest: mis nublust nurjatumale piddi möistetama? Kui nüüd igagalt poolt ikka enam süüd Reinowadderi peale tööteti ja uusi laebamisi arowalisskuks tehti, seal ütles Irmabbe määr: "Ehk füll sin kuñinglikkus kohtus paljogi issandaid wöib olla, kes Reinowadderile ulkatusi igwirvad, siiski ei tohhi seadust möda, kagi primehhe ðeust enne lahvantada, lunni teoda kolmatkorda

lohto ette on lutsutud. Peaks teina fa kolmanda kutsmisse wahto törkuma, siis on lohtul seadust möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukla mõista." Ja kuñingas ütles: "Ma kordan, et kagi teie seast eham ei usulda temale sõnumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig silm, ehk sesuggune kassokas, mis pauko ei põlga? Ked tahhab kurjateggia rebbase pärrast lehha, terwist, ning ello lautada?" — Määr ütles: "Suur kuñinga: issand, wallitsege mind se ammetile; mul ei olle füll ülleliig silma eggia maskakartmata kassokat, ei ka enam kui üks ainus ello, siiski tahhan rõemoga teie läsko täita ja Reinowadderi järrel minna; sago fest siis mis saab. Kas tahbate arowalikult mind senna sata, wai pean ma otsego juhtumise kombel tema jure miñema?" — Kuñingas vastas: "Minge sudda isse tahbate, agga toge tedda seie! Teie ollete oma körwaga fölk laebamised kuulnud ja teiste kassoniade luggo silmaga näinud, sellepärrast wadake ette, et teile middagi sähherdust önnetust ei sunai. Irmabbe ütles: "Julgest tahhan siis teele minna, ja teie sate miñoga rahkul ollema." Kui määr teed käies Kurjasünntuse möisa jõudis, ietus Reinowadder naise ja lastega ulse ees, murro pingi peal ja wesits magguost juttu. Määr ütles: "Terre öhtusi, waña lel, Reinowadder! Teie ollete üks wägga öppetud, mõisslik ja tarf mees, agga meie pañeme sedda fölik iñies, et teie kuñinga kutsumist völgate ja üsna naerulö pañete. Ets teie arwa weel,